

उपशास्त्री - II

साहित्य - तृतीय - पत्रम्

किराताजुनीयम् महाकाव्यम्
प्रथमः सर्गः

Saathi

Date: / /

द्विषन्निमिता यदियं दशा ततः समूलमुन्मूलयतीव मे मनः।

परंपर्यासितवीर्यसम्पदां पराभवोऽव्युत्सव एव मानिनाम् ॥

प्रसंगः - प्रस्तुतौदयं श्लोकः महाकाव्य भारवि विरचितस्य किराताजुनीय
महाकाव्यस्य प्रथमसर्गात् उद्धृतोऽस्ति।

अस्मिन् श्लोके शौषदी युधिष्ठिरं
पति कथयति - शत्रुभिः कृतैर्भवतां दशा न तु देवेनेति-
कुत्वा मन्मानसं सुतरां बुनोति। यतो हि परंपर्यासितवीर्य-
सम्पदां मानवतां कृते विपदापि उत्सव इव कथं चित्
सादुं शक्या एव भवति। भाग्यवशादुपस्थिता विपदा
मानभङ्गेन विना सादुं शक्यतेऽस्मिन्मानशीलैः न तु
कदापि मानहानिः।

व्याख्यानः - यत = क्योंकि। इयं दशा = (तुम्हारी) यह दशा।
द्विषन्निमिता = शत्रुओं के कारण हुई हैं। ततः = इसीलिए
मे मनः = मेरे मन को। समूलम् = जड़ से। उन्मूलयति
इव = उखाड़ जैसी रही है। परं = शत्रुओं से। अपर्या-
सितवीर्यसम्पदाम् = न बर्बाद गई है पराक्रमरूप सम्पत्ति
जिनकी ऐसे। मानिनां = अभिमानियों का। पराभवः =
हारना। अपि = भी। उत्सव एव = उत्सव ही है।

Renu devi

07/12/20

राधा उमाकान्तसिंह महाविठ्ठल सुखसेना,
पुर्जिया।

शास्त्री - I

साहित्य

सप्तमोऽङ्कः

अभिज्ञानशाकुन्तलम्

Saathi

Date ___/___/___

प्रवर्ततां प्रकृतिहिताय पार्थिवः सरस्वती स्मृतिमहतां महीशसाम् ।

ममापि च क्षपयतु नीललोहितः पुनर्भवं परिगतशक्तिरात्मभूम् ।

प्रसंगः - प्रस्तौडयं श्लोकः महाकवि कालिदास प्रणीतस्य अभिज्ञान
शाकुन्तलस्य सप्तमोऽङ्कत् उद्घृतोऽस्ति ।

व्याख्या:- अस्मिन् श्लोके महर्षेः कश्चपस्य प्रभावात् सफल-

मनोरथोऽपि राजा दुष्यन्तो पुनरपि प्रियं पार्थयते - दयासिन्धो

महर्षे! भवदीयानुग्रहाय हं सफलाभिलाषं सम्पन्नः नातः परं

किमपि प्रार्थनीयमस्ति । तथापि यदि भवान् प्रियं चिकीर्षति

तर्हिदमस्तु - समस्ताः पूर्वोपतयः स्वसुखनिरपेक्षाः सन्तः प्रजान्

मेव श्रेयसे सर्वदा प्रवर्तन्ताम्, महाकविना सरसाः कविताश्च

सहृदयानां हृदयेषु चमत्कारं जनयित्वा विशिष्टसम्मानं

लभन्ताम्, सर्वशक्तिशाली पार्वती पतिः परमेश्वरश्च

जन्मान्तरं निरस्य शाश्वतं पदं दिशति शम् ।

अत्र समुच्चयालङ्कारः रुचिरा वृत्तयस्ति ।

Renujwani

07/12/20

राधा उमाकान्त सेठ महाविठ सुखसेना,
पूणिगा ।

उपशास्त्री - I

साहित्य - तृतीय - पत्रम्

किराताजुनीय महाकाव्यम्
प्रथमः सर्गः

Saathi

Date ___ / ___ / ___

वनान्तशाय्याकठिनी कृताकृती कथाचिंतो विप्वगिवगजो गजो ।
कथं त्वमेतो द्युतिसंयमो यमो विलोकयन्नुत्सहसे न बाध्यतुम् ॥

उत्तरम् - प्रसंगः - प्रस्तुतोऽयं श्लोकः महाकवि भारवि विरचितस्य किराताजुनीय
महाकाव्यस्य प्रथमसर्गात् कथं द्युतौडरितः ।

अस्मिन् श्लोके द्रौपदी द्युधियच्छिरं प्रति कथयति -

व्याख्या - वनान्तशाय्याकठिनीकृताकृती = वनभूमि में सोने से कठोर हो गई हुई
देव जिनकी ऐसे । विप्वक = चारों ओर । कथाचिंतो = केशों से व्याप्रा ।
(अर्थात् जिनके सिर के बाल बढ़कर देहके चारों ओर लटकते हैं ऐसे)
गजगजो = नहाड़ में उलपन्न । गजो इव = हाथियों की तरह (दीखते हुए)
एतो यमो = इन जुड़वाँ (नकुलसहदेव) को । विलोकयन् = देखते
हुए (भी) । त्वं = तुम । द्युतिसंयमो = संतोष और व्यर्थ की
बाध्यतुं = धोड़ने के लिए । कथं न उत्सहसे = क्यों नहीं
तैयार होते ।

भावार्थ - भूमिशयनात् संजातकं कंशाशरीरो विकीर्णरुक्षमूर्त्यजो यतो
यमो नकुलसहदेवो विलोक्य कथमिदानीमपि त्वं संतोषं
व्यर्थं चावलम्बसे इति महाशयम् ।

Renu Devi

07/12/20

राधा उमाकांत सिंह महाविठ सुखसेना, पूर्णिया